

HORSENS KUNSTMUSEUMS SAMLING

Sophia Kalkau, Lilibeth Cuenca Rasmussen, Pernille
Koldbech Fich, Katja Bjørn, Gudrun Hasle, Cathrine
Raben Davidsen, Mai-Britt Boa, Christine Overvad
Hansen, Nanna Abell, Nina Sten-Knudsen, Vinyl Terror
and Horror og Camilla Thorup

I museets stueetage er det muligt at opleve et bredt udsnit af nogle af de kunstnere, som er repræsenteret i Horsens Kunstmuseums samling.

Ophængningen viser værker af Cathrine Raben Davidsen, Sophia Kalkau, Gudrun Hasle, Lilibeth Cuenca Rasmussen, Pernille Koldbech Fich, Mai-Britt Boa, Katja Bjørn, Nanna Abell, Nina Sten-Knudsen, Christine Overvad Hansen, Vinyl Terror and Horror og Camilla Thorup. Værkerne spreder sig over genrer som maleri, skulptur, video og fotografi.

'Familie' af Cathrine Raben Davidsen

For Cathrine Raben Davidsen har vejen til at blive kunstner ikke været en lige og logisk vej, men den vej som hun har fulgt, vidner om en stærk nødvendighed og en frygtløshed i forhold til at bruge sit eget ophav og sin egen identitet i sit kunstneriske univers.

Vi møder den kunstneriske nødvendighed allerede i 1996 i maleriet Familie fra samme år. På det store maleri ses fire menneskeskikkelser,

tre af dem står op, den sidste ligger ned i baggrunden.

Det er tydeligt, at den liggende person, faderen, er alvorligt syg, han holder sig til hjertet. Han ligger på sit sygeleje, og bag ham ses silhuetten af hans kiste. Maleriet Familie fra 1996 er uroligt og faretruende, de løst malede skikkelser er formforvrængede og langt fra æstetisk skønne i den traditionelle forstand. Maleriet er voldsomt dramatisk, og tankerne bevæger sig i retning af et familieportræt og (en bearbejdelse af faderens alt for tidlige død i 1985).

I maleriet ligger tydelige kim til de motiver, der folder sig ud i hendes efterfølgende kunstneriske praksis; Her ses masken, kostumet, spejlingen, formfor-vrængende personer og de insisterende øjne. Maleriet emmer af seksualitet; det tildækkende kvindekøn og den blottede penis. Den dominerende farveholdning i hidsig turkisblå er en farve, som Cathrine Raben Davidsen har genoptaget i malerier som The Dark Night (III), som på denne ophængning ses hængende ved siden af maleriet 'Familie'.

'His & Hers' af Katja Bjørn

Kroppen, menneskelige relationer og de usagte historier er vedvarende temaer i Katja Bjørns kunstneriske univers. Siden 2004 har Katja Bjørn markeret sig med en særlig form for videoskulpturer, der kombinerer hverdagens genstande eller readymades – med video, hvori hun udforsker krydsfeltet mellem videoens narrative rum og skulpturens form i relation til menneskets krop. Med videoværkerne 'His & Hers' præsenterer Katja Bjørn drømmeagtige videoer der iscenesætter følelser, der kan opstå i mødet med menneskets krop i forhold til voyerisme – en latent lyst til at se det hemmelige og intime – det, som det ikke var meningen, vi skulle se.

'Relabeling' af Gudrun Hasle

Gudrun Hasles kunstneriske produktion indeholder både video, fotografi, performance, tegninger og ikke mindst broderier. Hendes værker former samlet set et stort selvportræt. Et af de væsentligste virkemidler i Gudrun Hasles værker er tekstsproget, hvilket er blevet et særkende for hendes kunst.

I værket Relabeling ses fotos fra en periode i Gudrun Hasles liv, hvor hun erstattede alle mærker på sit tøj med egne udsagn som "det er min egen skyld" og "jeg er skufet". Gudrun Hasle bar i bogstaveligste forstand følelserne uden på tøjet. Samtidig skildrede hun med den kejtede skrift og de autentiske stavfejl sin egen virkelighed som ordblind.

'Cajita Feliz' af Nanna Abell

I Nanna Abells værkpraksis er det ofte sammensætningen af forskelligartede produkter og hvor den logiske sammenkobling kan være af udelukkende æstetisk karakter der udgør værket. Nanna Abell trækker på minimalismens formsprog i værket 'Cajita Feliz' som består af en række betonstøbte Happy Meals placeret på oplyste podier. Under støbningen af skulpturerne har Nanna Abell tilføjet muskolie, som får værkerne til at dufte. Olien fordamper over tid og peger på værkets og livet forgængelighed.

'Afghan Hound' af Lilibeth Cuenca Rasmussen

Skulpturen 'Afghan Hound' er skabt i forbindelse med Lilibeth Cuenca Rasmussens biennaleværk fra 2011 med samme titel. Videoværket tager afsæt i de kønsspørgsmål, der opstår når mænd og kvinder lever deres adskilte liv under et maskulint magtregime. Iført et kostume, der er inspireret af hunderacen Afghansk mynde, skifter Lilibeth Cuenca Rasmussen mellem fire forskellige identiteter; en dreng, en pige, en kvinde og en mand. Med afsæt i hver af de fire personer skildrer Lilibeth Cuenca Rasmussen, hvordan traditioner og kulturer transformerer og sammenblender køn.

Dette udtrykkes helt konkret gennem det særlige kostume (den afghanske pels), der undervejs i performancen ændrer udseende fra burkha over bast skørt til et gigantisk skæg. Det er samme tanker og problemstillinger skulpturen 'Afghan Hound' tager afsæt i.

Black Matter af Sophia Kalkau

Siden midten af 1990'erne har Sophia Kalkau markeret sig med sine poetiske, hvide skulpturer, med matsorte antimonumentale sten-skulpturer og med fotografi, hvori hun forener krop og skulptur. Med sit performative sprog har hun fornyet fotografiet, brudt grænser ned mellem de klassiske medier, brugt sin krop som skulpturelt materiale og skulpturen som en rekvisit. Dette ses ligeledes i fotoserien 'Black Matter' hvor Sophia Kalkau bruger sig egen krop som skulpturel form.

Tre på række af Camilla Thorup

Umiddelbart virker Camilla Thorups menneskeskulpturer nærmest demonstrativt enkle. Men de anonyme figurer udtrykker samtidig en egen absurditet, hvor menneskekroppen virker som en slags hylstre om det liv, der udfolder sig under overfladen. På den måde leger Camilla Thorup med modsætninger mellem velkendt og ukendt, nærvær og fravær, det personlige og det upersonlige.

Fælles for menneskefigurerne er, at de interagerer med hinanden. De holder hinanden i spænd. Camilla Thorups værker præsenterer fastfrosne fortællinger om basale menneskelige vilkår med egne logikker og love, hvor tid, tyngdekraft eller anden rationalitet ikke nødvendigvis råder. Gennem en kontrolleret enkelthed opløses tid, sted, køn og identitet, så figurerne står åbne for beskueren.

Det handler om en balanceakt, modsætninger og rummet mellem figurerne.

En dag jeg kom hjem, var Maldoror død. Måske var det mig der slog ham ihjel? Af Nina Sten-Knudsen (fra serien Love, Fear and Evil)

Hvor kommer ondskaben fra? Kom den ind i verden, da Eva lod sig friste af slangen til at spise frugten fra Kundskabens træ? Eller var det, da menneskets forfædre første gang slog et andet dyr ihjel for at spise det? Spørgsmålet om det ondes natur og oprindelse har til alle tider optaget mennesket. Det er af essentiel betydning for menneskets forståelse af sig selv, og et tema, som Nina Sten-Knudsen (f. 1957) arbejdede med i det store udstillingsprojekt 'Love and Fear' og udstillingen 'Love, Fear and Evil', som strækte sig over næsten ti års arbejde.

'Love, Fear and Evil' er en billedfortælling med en begyndelse og en slutning. Udstillingens 36 værker viser et kronologisk fremadskridende forløb – som var de en tegneserie eller en film. Billedtitlerne er alle små prosastykker eller digte. Billeder og tekster er indskrevet i hinanden og danner tilsammen fortællingens hele. Teksterne giver billederne en ekstra dimension, og samtidigt udvides teksternes betydning gennem billederne. Horsens Kunstmuseum har i efteråret 2018 erhvervet ikke mindre end 36 værker fra det samlede udstillingsprojekt, Love and Fear og Love, Fear and Evil.

